

samme Standpunkt, fordi de virkelig udgaae fra den samme Side, blot fra to forskjellige Trin. Det vilde see besynderligt ud med Bestyrelsen af disse Stiftelser, hvis der skulde forudsættes en Modsætning i Opsattelsen hos de locale Bestyrelser og hos Overbestyrelsen, som er de forskjellige Ministerier, Justitsministeriet og Cultusministeriet, og det vilde atter see besynderligt ud, hvis der skulde være en Modsætning i Opsattelsen af alle disse Forhold imellem, paa den ene Side de specielle Autoriteter, hvorunder Stiftelserne fortere, og paa den anden Side det enkelte Ministerium, hvorunder der tilfældigvis ikke ligger saadanne Stiftelser, nemlig Indenrigsministeriet. Der maa i alle Ministerierne have gjort sig den samme Betragtning gjældende af hvad der er ret og billigt i disse Forhold, og den samme Betragtning maa, efterat der har været i en Række af Aar forhandlet om disse Spørgsmaal, være kommen frem, og der maa i det Væsentlige have dannet sig de samme Synsmaader hos Stiftsøvrighederne og Ministerierne. Hvis Bestyrelserne valgte Mænd, der repræsenterede deres særlige Synsmaade, vilde disse Mænds Synsmaade falde sammen. Jeg haaber, at de ville vælge Mænd, der ere i saa høj Grad upartiske og Characterfaste, som det er muligt at finde dem. Bliver dette Tilfældet, vil der altsaa staae to upartiske og Characterfaste Mænd overfor en tredie, der er valgt under saadanne Forhold, at han har Banskfeligbed ved at vise de samme Egenskaber. Dette er i mine Tanker meget uheldigt, men skulde Ministerierne gjøre det Misgreb at vælge Mænd af megen Bøielighed og Mænd, der vare tilgængelige for Indskydelse af forskjellig Art, og navnlig for Popularitetshensyn, saa vilde Sagen blive endnu mere betænkelig.

B. Christensen: Jeg kan naturligvis uden Banskfeligbed respectere den Følelse og Interesse, der have gjort sig gjældende i de Betragtninger med Hensyn til Taxationen, som vi have hørt af den sidste ærede Taler, men jeg skal ikke nægte, at de have for mig ikke det Slaaende, som de ellers vilde kunne have, blandt Andet af den Grund, at jeg personlig har deeltaget i vidtløftige og vanskelige

Taxationer og derved har faaet en praktisk Erfaring om, hvorledes en alvorlig Villie virkelig tjener til at fjerne de Banskfeligheder, som den ærede Taler har sigtet til. Jeg troer, at det er en Misfjendelse og en Misforstaaelse af Forholdet, naar man gaaer ud fra, at Medlemmerne af den tilstgtede Commission skulde være forud indtagne enten for den lavest mulige Burdering eller for det Modsatte. Jeg troer, at man er berettiget til at vente, og at man med Sikkerhed kan vente, at de ville gjøre sig Umage for virkelig at faae Lovens fyldestgjort ved at skaffe de Burderinger tilstede, som den fordrer tilstedebragte, og det vil efter min Formening altid vise sig, at den Part, der efter det Raisonnement, som vi nu have hørt, skulde være vanskeligt stillet, just ved denne sin Stilling og just efter Lovens hele Indretning ikke vil savne det omhyggeligste Hensyn, jeg vil ligesom sige fra alle tre Medlemmer i Commissionen. Men det foreskommer mig ogsaa at være en Misfjendelse og Misforstaaelse af Forholdet, naar man i alt Fald saa ligesom antager, at det 3die Medlem af Commissionen skulde have Banskfeligbed ved at faae den tilbørlige Vægt i samme. Er det Resultat, som de 2 andre Medlemmer ville have frem, det Rette, saa er det godt, at det kommer frem, og, er det ikke saa, saa kan man være overbevist om, at de ikke ville undlade at overveie paa det Alleromhyggeligste de Erindringer derimod, som det 3die Medlem vil fremføre, og de ville det saameget mere, som han ikke lettigen vil enten alifor ofte eller med utilbørlig Grund fremkomme med saadanne Erindringer. Jeg overseer ikke, at Loven, navnlig ogsaa i dette Punkt, giver Anledning til Betænklichkeiten, men jeg for min Deel har den Overbeviisning, at disse Betænklichkeiten vilde praktisk vise sig overordentlig meget overvurderede af den sidste ærede Taler, ligesom det forekommer mig udenfor al Tvivl, at man tør forudsætte, at Ministeren ved den Udnævnelse, han har at foretage, netop vil tage Forholdene og Lovens Banskfeligbed i Betragtning ved det Valg, han skal gjøre.

Madvig: Jeg skal blot ganske kortelig gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem